

Johannes 10:9

**“Ik ben de Deur;
indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden;
en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.”**

1 ingaan en behouden worden

2 uitgaan en weide vinden

Gemeente,

Je gaat heel wat deuren door op een dag. Wie niet aan bed gebonden is doet wat deuren open en dicht. Slaapkamerdeur, wc deur, keukendeur, buitendeur, gangdeur, schooldeur, schuurdeur, kantoordeur. En vanmorgen de kerkdeur. Je houdt het niets eens bij hoe vaak en welke allemaal. Het gaat vaak gedachteloos. Soms niet. Er zijn deuren. De deur van het ziekenhuis bijvoorbeeld. Als je die doorgaat. Naar binnen. Dan valt er wat op je. Of naar buiten. Heerlijk, weer naar huis. Of een gevangenisdeur. Als je die doorgaat. Erin. Of, na jaren, eruit. Dan doe je dat niet gedachteloos. Dat beleef je heel intens en bewust.

Maar het meest bewust en intens is het wel als je door de Deur van onze tekst gaat. Ingaat. Ingaat in het koninkrijk der hemelen. Ingaat in de vrede met God. Daarvan zegt Jezus: ‘Ik ben de Deur’. Ingeklemd tussen de uitspraken waarin Jezus Zich vergelijkt met de herder, waarover we later nog hopen te preken, staan de verzen 7 en 9 waar Jezus zegt: ‘Ik ben de Deur’.

1 ingaan en behouden worden

Dat staat in het verband van schapen. Schapen voor wie er een schaapskooi is. Dan moet je niet direct een stal voor je zien zoals wij aan een stal denken. Nee, zo’n schaapskooi bestond uit muren van grote stenen op en tegen elkaar gelegd. Niet gemetselde gladde, rechthoekige stenen, maar stenen uit het veld op elkaar gestapeld tot een muur. En aan één kant was er dan een opening in de stenenrij. De deur voor de schapen. De schapen die overdag met de herder rondtrekken in het open veld. Op zoek naar eten en water. Maar het wordt avond en donker. En dat wordt gevaarlijk. In het donker kan de herder de schapen niet goed meer zien. Ze zouden kunnen wegzwerven zonder dat de herder het direct merkt. Opgeslokt door het donker. Waarin de schapen de richels niet zien. De kuilen, de afgronden. En kunnen misstappen en naar beneden vallen. En in de nacht komen de roofdieren, die op jacht gaan. Leeuwen, beren, wolven. ’s Nachts moeten ze hun eten, hun prooi zien te pakken en mee te sleuren. Dat is dus levensgevaarlijk voor de schapen. Dus: als het avond wordt moeten de schapen de schaapskooi

in. Door de deur, de opening in de stenenrij. En dan gaat er een deurwachter in de opening liggen om hen te beschermen. Dan zijn ze veilig. Veilig voor de wilde dieren en de ravijnen. Ingaan in de schaapskooi is een kwestie van veiligheid. Of van prooi zijn voor wilde dieren. Een kwestie van leven of dood. Een schaap dat buiten blijft in de nacht, haalt de volgende morgen niet levend. Maar is ten prooi gevallen aan een roofdier. Ingaan in de schaapskooi door de deur. Kwestie van overleven of ten prooi vallen.

Daaraan denkt elke Israëliet als hij het Jezus hoort zeggen: Ik ben de Deur der schapen. Indien iemand door Mij ingaat die zal behouden worden. Want buiten is het donker geworden sinds de zondeval. En de satan gaat rond. Om zondaren, om ons, mee te sleuren dieper de zonde in. Liefst de zonde tegen de Heilige Geest mee ingesleurd. Satan gaat rond met verzoeking, aanvechtingen, verdrukkingen. Verzoeking om je in de zonde vast te houden. Aanvechtingen om je in wanhoop vast te houden. Verdrukkingen om je in verloochening vast te houden. Elk ogenblik kan het zover zijn. Dat hij je meesleurt, of dat je valt in de eeuwige dood. Voorgoed en voor eeuwig ten prooi aan satan. In de poel van vuur en sulfere waar de satan gepijnigd wordt en iedereen mee naartoe wil slepen. Verdervend. Buiten. In de donkerte. In gevaar. Om eeuwig ten prooi aan satan te vallen. Verslonden te worden.

Buiten God zijn. God, In Wie de veiligheid is. God, in Wiens Koninkrijk veiligheid is. Want God geeft leven. Eeuwig leven. Licht, van vreugde en uitzicht op de eeuwige heerlijkheid. En in God ben je veilig. In Zijn Koninkrijk kan de satan niet komen om je toch weg te slepen en mee te trekken voorgoed. In God is leven en veiligheid. Maar: tussen ons en God is een muur. De muur van schuld en van Gods heiligheid en van de toorn van God. Niemand kan tot God naderen en zal leven. De muur. Maar Ik ben gekomen zegt Jezus. Hij is Mens geworden. Dragend de zonde der wereld. Borg en Middelaar voor Zijn Kerk. En Hij is als Eerste tot God gekomen. Door de muur van heiligheid en vloek heen. Op Golgotha. Nedergedaald ter hel. Voor Hem was er geen toegang. Hij riep, maar er kwam geen antwoord. Geen toegang tot Zijn Vader. Buiten. Een eeuwigeheid in drie uur doorleefd. En zo, en daarom is er toegang tot God. Zegt Jezus: Ik ben de Deur. De Deur tot God en Zijn Koninkrijk. De Deur tot eeuwige veiligheid. Er is toegang tot God. Indien iemand door Mij ingaat.....

Deze Deur ga je niet gedachteloos door. Nog veel dieper dan bij een gevangenisdeur of bij een ziekenhuisdeur doorleef je het als je door deze Deur gaat. Want buiten is de duivel. Buiten is het gevaar om eeuwig satans prooi te zijn. Buiten is het gevaar: als ik sterf ben ik eeuwig buiten. Om mijn zonden en schuld. Eeuwig in satans plaats en

pijniging. Wat moet ik doen om zalig te worden? Is er nog een middel om de welverdiende straf te ontgaan en tot genade te komen? Ik ben de Deur! Jezus zegt het en Hij is het. Kom tot Mij. Die deur is groot genoeg voor een schaap. Die opening was natuurlijk niet zo klein dat een beetje groot schaap er niet doorheen kon. Elke eigenaar van een schaapskooi zorgde daar wel voor. Je maak toch geen schaapskooi met een te kleine deur voor de schapen. Daar heeft de Eigenaar van het Koninkrijk wel voor gezorgd. God. Dat de Deur, Jezus, groot genoeg is voor elk schaap. Dat elke zondaar erdoorheen kan. Hoe groot ook. Dus kom. Gaat in. Komend uit de duisternis, uit het levensgevaar, uit het gevaar om eeuwig verloren te gaan elk moment. Heere Jezus, tot U vlucht ik. Zo ga je in. Zo leidt de Geest zondaren binnen.

Bent u ingegaan? Binnengeleid? Om te ontvluchten de toekomstige toorn? Dat mag dus de aanleiding zijn. Dat je de hel ontvluchten wil. Dat is niet zo'n edel motief, niet zo'n hoog motief. Maar zo kan en mag het beginnen. Uit angst voor de hel, voor de duivel komen. Vluchten, tot Jezus komen, ingaan door Hem. Met de stokbewaarder van Filippi. Die vroeg: wat moet ik doen om....tot Gods eer te leven? Nee, om zalig te worden, gered, niet verloren te gaan. Geloof in de Heere Jezus Christus. Gaat in door de Deur. Kom maar. En dan leert u wel verlangen om tot Gods eer te leven. Dan leer je wel verlangen om God echt te dienen en te bedoelen. Maar dat is vrucht, geen voorwaarde.

Ik ben de Deur: kom in! Maak gebruik van Mij. Als u maar ingaat. Nee, dat schaap moet niet in de buurt van de schaapskooi zijn en daar wat rond blijven hangen en zwerven. Niet vlakbij komen en eromheen lopen. Dat is buiten. Dichtbij is buiten. Tegen de muur aanhangen is buiten. Vlak voor de deur blijven staan is buiten. En satan heeft niet liever.

Maar Ik ben de Deur. De enige, er is geen andere opening. Ramen heeft zo'n schaapskooi niet. Hoog springen kan een schaap niet, dus over de muur heen lukt ook niet. Ja, er zijn wel wat kieren. Tussen de grote stenen op elkaar gestapeld, zitten wel wat spleten, kieren. Maar daar kan geen schaap doorheen. Die zijn veel te klein. Daar wurmt zich geen schaap doorheen. Je wurmt je er niet doorheen, door die muur. Door dit te doen, door je zo op te stellen, door je zo te plooiën, je zo klein of vroom mogelijk te maken. Allemaal vergeefs. Ik ben de Deur. Gaat in.

Dat is ook het kenmerk van een schaap. Schapen gaan in door Hem. Dan ben je schaap, schaap van God. Gekocht schaap, verkregen schaap, verzegeld schaap. Verkoren schaap. En die door Mij ingaat zal behouden worden. Behouden. Gered. Zal behouden worden: dus

uiteindelijk in de toekomst: gered van het laatste oordeel. In het eindgericht. In het sterven. Veilig. Die zal gered worden. Worden: door God. God zal Zelf het opnemen voor je tegen alles wat de duivel nog wil proberen en beschuldigen. Maar je hoeft niks te zeggen: je wordt gered. God neemt het voor je op. God leidt Zijn Zoon binnen in de nieuwe hemel en aarde en allen die in Hem zijn, leidt Hij mee naar binnen.

2 uitgaan en weide vinden

En hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden. Dan moeten we terug naar het beeld van de schapen. De schapen komen 's avonds aan en gaan de schaapskooi in. Daar brengen ze de nacht door. Maar de volgende morgen kunnen ze niet in de schaapskooi blijven. Want daar is geen eten. Die ruimte is veel te klein om met z'n allen te kunnen grazen. Dus voor het voedsel moeten we weer de schaapskooi uit. Door de opening, de deur heen en onder leiding van de herder, op zoek naar weidegrond. Gebieden tussen de stenen en zandvlaktes in waar gras groeit. Daar kunnen ze grazen. Heerlijk eten en voedsel krijgen.

Dan verspringt het beeld dus. Want het is natuurlijk niet de bedoeling dat je door Jezus ingaat in Gods Koninkrijk en dat je door Hem ook weer uit het koninkrijk van God moet gaan. Maar de bedoeling is om aan te geven. In de Heere Jezus vindt je niet alleen veiligheid, redding van het verderf, maar ook overvloed. Vers 10; Ik ben gekomen opdat zij het leven hebben en overvloed hebben. Christus is de Deur om het verderf te ontkomen, maar ook om overvloed te vinden voor je ziel. Geestelijke rijkdommen te genieten. Telkens weer.

Dan zien we ook dat er wat dit betreft twee dingen geprekeet moeten en mogen worden. Als je het met een paleis vergelijkt: je hebt het paleis en je hebt de deur. Als je alleen een paleis hebt, maar er is geen deur dan is het wel mooi en prachtig wat je hoort, maar je kunt niet inkomen, niet aankomen. Je wordt hopeloos. Maar als je alleen de deur hebt, zonder gebouw erachter, ja dan ben je nog nergens. Daar wordt niemand jaloers op. Dus allebei: preken over de deur: de toegang in Jezus Christus. Buiten of binnen. Maar ook over het huis: hoe is het daarbinnen? Hoe mooi is dat paleis van Gods Koninkrijk? Hoe rijk ben je als je in mocht gaan door de Deur? Wat mis je als je buiten blijft.....

Dan geldt in de eerste plaats: de weide waar het voor de schapen goed is dat is het Woord. De Bijbel. De prediking. De Sacramenten van heilige Doop en heilig Avondmaal. Daarin wordt de overvloed van Gods heil geschonken. En dat heil van God dat is in Christus. Hij is de Deur de toegang tot dat heil. Jezus Christus in Zijn staten, ambten en naturen. Onthoud dat maar. Zijn staten: de staat van Zijn vernedering: Hij voor mij. Zo veel liefde. Zo'n groot offer. Zo zwaar lijden. Zijn vernedering is

de weide waar ik Zijn liefde proef. Zijn verhoging is de weide waar ik Zijn rijkdommen vind. Met Hem opgewekt. Delen in eeuwig leven, delen in de gunst van de Vader, delen in de toegang tot de hemel. Dan Zijn ambten: Als Profeet onderwijst Hij, leert Hij. Hij leert mij mijn zonde kennen, Hij leert mij genade kennen, Hij leert mij Zijn weg gaan. Als Priester bidt Hij voor mij. Altijd. Tot bescherming. Tot bewaking. Tot bewaring. Bidt Hij op grond van Zijn offer dat ik ook zal zijn waar Hij is. Als Koning regeert Hij. Sterkt Hij, geeft Hij kracht. Om kruis te dragen, om satan te weerstaan, om tot Gods eer te leven. En Zijn naturen: Zijn menselijke natuur houdt in dat Hij mij in alles gelijk is geworden. In mijn plaats kon staan én in alle dingen mij kan aanvoelen en te hulp komen. Zijn goddelijke natuur geeft aan dat Hij de last van mijn schuld kon dragen. In één keer, helemaal. Dat Hij mijn hart kan veranderen. Dat Hij mij inwint en dat Hij sterker is dan mijn onwil en dwaalzucht. Wat zijn de catechismuszondagen 11 t/m 19 een weide om te grazen.

En in Christus krijg ik zicht op de Vader. Dat de Vader mij heeft liefgehad van eeuwigheid. Uitverkoren heeft. Wat een weide om rond te grazen. Uit louter genade, zonder iets in mij, uit alle mensen, van eeuwigheid, uitverkoren tot de zaligheid in Christus. Dat Hij mij bewaart in Zijn voorzienigheid opdat alle dingen meewerken ten goede. En in Christus krijg ik zicht op de Heilige Geest. Die mij verzegelt. Gods eigendom te zijn. Als onderpand en eersteling: garantie en beginsel van de volle eeuwige vreugde en liefde en heiligheid. Die gegarandeerd is. Wat zijn de catechismuszondagen 9 en 10, en 20 t/m 22 een weide om in te grazen.

En deze weide met zijn schatten is toegankelijk in Christus. Hij is de Deur tot deze schatten en rijkdommen. Door Hem is er toegang tot God. Komend tot Hem. Met geen verdiensten in mijzelf. Alleen maar dat ik tegen al Gods geboden gezondigd heb en er geen van gehouden heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Geen enkel goed en recht in mij. Maar nochtans om Christus wil, omwille van Zijn genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid komt het mij toe. Schenkt God het mij. Mag ik weten: al wat in de weide staat is ook voor mij, ook voor mij. Ik mag er rondlopen en alles genieten. In Hem. Dan is het ook zo'n wonder. In mezelf niets verdiend dan kaal, leeg niets van heil, maar in Christus zijn alle beloften, alle zaligsprekingen voor mij, en is al het heil voor mij.

Is er een verloren zoon of dochter? Die dit leest en zegt: wat is dat rijk, maar ik deel er niet in. Ik ben ver van huis en zoek het in aardse dingen tot nu toe. Kom, sta op en keer weder en zeg: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor U. En u bent welkom bij Hem.

Is het zo vreemd dat een psalmdichter zingt: hier weidt mijn ziel met een verwond'rend oog? Zijn er schapen die dat nazeggen? Gisteren

nog geweid. Me verwonderd. Overvloed. Meer dan je op kunt in dit leven, voor eeuwig genoeg en overvloed. Dan lopen de schapen er goed bij, ze zitten goed in de wol en zijn wel gevoed. Dagelijks door Christus ingaan in de weide van Gods rijkdommen van heil. Je leest zo graag de Bijbel, minstens drie keer per dag. Je bent zo graag in de kerk, 's morgens en 's avonds en woensdags. Om te weiden. Om te grazen. Om tot je te nemen het heil van de Zoon, de Vader, de Heilige Geest. Je leeft van de sacramenten. Heilige Doop: voedsel voor mijn ziel. Hij wil ook mij, ook mij wassen en reinigen. Met Zijn bloed, met Zijn geest. Heilig Avondmaal. Voedsel voor mijn ziel. Hij voor mij. Zijn lichaam en bloed gegeven. Hij voedt mij tot het eeuwige leven. Met Zichzelf. Van kracht tot kracht. Beleeft u het zo? Zo kan het en zo wil de Heere het geven. Schapen die door Jezus ingaan in de weide. En grazen, dwz. er de tijd voor nemen.

Of: of zijn de schapen niet wel doorvoed, maar vermagerd en schraal? Gaan we nauwelijks door Christus de weide binnen om te grazen. Gaan we nauwelijks toe tot de troon der genade? Hebben we nauwelijks honger naar het gras. Weinig trek in de Bijbel, in de kerkdiensten, in de sacramentsdiensten. Is dat zo? En je leeft schraal en arm terwijl er zo'n rijkdom is. Geen honger naar de weide Gods. Dat heeft wel een oorzaak. Als je kind geen honger heeft 's avonds dan kijkt u is: is hij ziek? Dat kan. Of: o ja even langs de snackbar geweest, even bij een supermarkt een zak snoep gekocht. Ja, dan snap ik dat je geen honger hebt. Geen honger naar het Woord, de prediking, de sacramenten. Bent u ziek? Infecties, bacterien van twijfel, moedeloosheid, dwaling, vertwijfeling. Ja die benemen de eetlust. Dan zou ik toch maar eten. Juist dan. Als je geen trek hebt moet je juist Bijbel lezen en naar de kerk gaan. Dat is medicijn tegen die kwalen. Of: hebt u andere dingen gegeten? Gekeken, geluisterd. En je hebt geen honger meer naar het Woord. Echt, zo werkt dat! Wat je leest en kijkt heeft invloed op je geestelijke honger. Als je kijkt naar zonden en ervan geniet, als je leest over wereldse roem dan heb je geen trek meer naar de Bijbel. Dan heb je geen zin meer in de kerkdienst, dan kun je je gedachten niet bij de preek houden. En je verschraald, je vermagerd.

En dat is zo jammer voor jezelf. Je zou zoveel rijker en krachtiger kunnen leven, zoveel vreugdevoller en zekerder. Maar het is ook zo ontrendend voor God. Als Zijn schapen er zo mager bijlopen, zo weinig vreugdevol, zo slap en verzwakt. Anderen worden daar echt niet jaloers op. Als die Eigenaar zo slecht voor Zijn schapen zorgt, dan trekt dat niet om schap te willen wezen. Dan stoot je anderen af. Is dat niet erg, niet verdrietig? Bekeert u. Ga door Christus tot God. Heere, ik ben zo ziek en zoveel bacterien van moedeloosheid en twijfel leggen alles

lam. En ik eet zoveel wat niet goed voor me is. Dat trekt mijn oog en het gaat weer mis. Gena o God gena. In Christus. Gaat in door Hem, ga toe door Hem. En vindt weide. Vindt de weide van Zijn heil.

Dan zul je ingaan en uitgaan. Dat is ook nog een uitdrukking uit het Oude Testament. Bekend uit Psalm 121. De HEERE hetzij ge in of uit moogt gaan. Dat betekent dan: daar valt alles onder. Heel de nacht: van je ingaan 's avonds in huis tot je uitgang 's morgens uit huis. En van je uitgang 's morgens tot je ingang 's avonds. Heel je leven. Heel je levensloop zelfs. Je ingang in het leven en je uitgang uit het leven en alles daartussen in. Wat er zich in afspeelt. Voor- en tegenspoed. Mooie en droeve dagen, rijke en donkere periodes. Maar: je zult ingaan en uitgaan, heel je leven door en weide vinden. Telkens weer. Altijd weer. Want God beveiligt je en Hij laat het je nooit aan iets ontbreken. Op alle tijden van je leven geeft Hij Zijn Woord, geeft Hij de sacramenten. En versterkt Hij. En vertroost Hij. En vermaant Hij. En waarschuwt Hij, en roept Hij, en bemoedigt Hij. Heel je leven door. Heel je pelgrimsreis door. Veilig en beschermd door Hem. Onder Zijn hoede en je veilig. Hij beproeft wel, Hij tuchtigt ook, Hij kastijdt ook, maar altijd weer: weide vinden. Om te grazen. Om onderwijs, kracht, vreugde, volharding te ontvangen. Heel mijn leven overkoepelt door Zijn zorg. Leven en overvloed.

Ik ben de Deur. De schaapskooi is het Koninkrijk der hemelen. En de weide is Zijn Woord. Als je nog buiten bent..... mis je alles. Alle heil van Gods rijk. Je kent het niet, je hebt het niet, je weidt er niet, je wilt het niet. Je bent nog buiten: levensgevaar. Om eeuwig ten prooi te vallen aan satan. Gaat in. Gaat in door de Deur, Jezus.

Amen